

trage la un quartir privat până ce i-se repară reședința, procurându-și din nou și cu bani scumpi cele ce i-se prădară.

Étă ce scrie el însuși despre acest fatal eviniment :

„Ce să ve ȃic fraților! pentru nenorocirea eparchiei, a bisericilor și a creștinilor noștri pe vremea nenorocosului și acum de curând cu mărirea înălțatului nostru împărat sevêșitului resboiu civil? Casa clerului s'a prădat și s'a jăfuit cu totul, și adecă nu numai chiliile mele, care cu multe chieftuiele le-am fost inzestrat, s'au jăfuit, ci încă și odórele episcopesci, preoțesci și diaconesci împreună cu capela episcopéscă și cu cărțile dintr'ênsa, și tótă biblioteca mea preste 3000 de cărți s'au prădat, érá actele oficióse parte s'au ars, parte s'au rupt și s'au nimicit intru atâta, cât nici odor, nici o carte séu altă unéltă bisericească, nici o hărtiă din archiv nu au ramas. Pentru care întêmplări nenorocóse, nu s'ar puté astăđi sévêrsí la episcopia nóstră nici o slujbă dđeéscă, de nu s'ar fi indurat a dăruí 4000 florini in argint comunitățile nóstre din Brașov, și précuviosul archimandrit al mănăstirei Neamțului din Moldova, părintele Neonil a inzestra capela episcopéscă cu cărțile trebuincióse. Dumneđeu să-i țină pe ctitorii acestia in tot harul cel ceresc la mulți ani! Precum s'au jăfuit episcopia, așa se jăfui și partea cea mai mare a bisericilor nóstre parochiale, pe altele le-au necinstit și desfințit in modul cel mai fără de lege. Sfintele icóne dintr'altele le-au batjocurit, au pușcat in icóna Domnului Christos și au strigat: a incetat de a mai fi Dumneđeul românilor! Lucrurile cele scumpe din ele tóte, tóte le-au prădat, cărțile bisericesci le-au rupt și le-au ars, cât acum este lipsa cea mai mare de cărți bisericesci, au luat clopotele din mai multe biserici. Au ucis, spênđurat și impușcat 12 preoți și câte-va mii de crestini, pentru că n'au vrut să revolteze asupra împăratului, și că n'au vrut a precunósce supremația nației mageare. Tocma pentru acésta m'au dechiarat și pre mine de próscris, și dóră mai réu m'ar fi muncit pre mine decât pre metropolitul Sava, să fiă putut pune mâna pe mine s. c. l.“¹⁾

Aici ni-se aruncă intre altele de sine intrebarea: cum de tocmai reședința episcopéscă română se putù, intro cetate

¹⁾ Actele sobórelor bisericesci greco-resăritene din Ardeal din 1850 și 1860 p. 24. seqq.